

ZOO LEŠNÁ 1.B

Po zvládnutí celého školního roku nastal náš první výlet, na který jsme se moc těšili. Museli jsme sice brzy časně vstávat, ale to nás neodradilo a ráno jsme nastoupili do autobusu a vydali jsme se čelit nezapomenutelným zážitkům.

Po malém občerstvení nás čekala cesta, kdy jsme za jeden den procestovali Afriku, Asii, Austrálii a Jižní Ameriku.

Než na nás vyšla řada před pavilonem rejnoků, tak jsme si ochočili velkého opičího samce Tarzana.

Rejnoci jsou zvědaví a přátelští, a hodně rychle si zvykli i na to, že jsme je krmili. Děti, které jim dávaly z ruky kousky krevet, olihní nebo kousky ryb a naklánějící se přes okraj nádrže, jim vůbec nevadily a vše rychle snědli.

Po expozici rejnoků jsme se najednou ocitli u skalnatého pobřeží Peru a Chile v Jižní Americe u tučňáků.

Žádný jiný kontinent není domovem pro tolik nezaměnitelných zvířat, jako je Afrika. Cestou přes tento kontinent jsme potkali pštrosy, žirafy a zebry.

Najednou jsme se ocitli v domorodé vesnici Mayů u obyvatelů Yucatánského poloostrova.

V 11 hodin jsme dorazili k výběhu slonů do oblasti Karibunu. Měli jsme velké štěstí, protože sloni byli zrovna vpuštěni k dobrému obědu.

Před sebou jsme měli nejkrkolomější úsek naší cesty, kde jsme museli zdolat cestu přes visutý most. Holky i kluci to zvládli na jedničku.

Ve voliére pro supy – Gora Ark jsme objevili nejvzácnější mláďata, která se vylíhla právě v den naší návštěvy. Tyto mláďata jsou jedinečná a nejvzácnější na celém světě :-D

Po Africkém kontinentu jsme se náhle ocitli u protinožců v Austrálii, ve výběhu obrovských pelikánů. Tento výběh byl jen pro odvážné jedince, protože pelikáni byli jen o hlavu menší než naše děti.

U pelikánů jsme si museli dávat pozor na tři základní věci, na které nás upozornila cedule při vstupu. Návštěvníci se museli chovat potichu, nedělat prudké pohyby a ten nejdůležitější pro nás byl, neodnést si ptačí suvenýr :)

Na konci výběhu nás plameňáci obklíčili a nehodlali ustoupit ani o píd'. Vzali jsme rozum do hrsti a raději jsme ustoupili. Naše heslo bylo „MOUDŘEJŠÍ USTOUPÍ“

Naše cesta po kontinentech se chýlila ke zdárnému konci, nic nás nesežralo, a jsme bohatší o nezapomenutelné zážitky.

Čekala nás dlouhá cesta do školy, kde na nás netrpělivě čekali rodiče a paní vychovatelky.

Monika Hlavoňová